

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๖

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เวลาเราพูดถึงศาสนา เราพูดถึงอริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค อริยสัจ สัจจะ ทุกข์เป็น สัจจะอันหนึ่ง สมุทัยคือต้นเหตุนั้นเป็นสัจจะอันหนึ่ง นิโรธคือการดับทุกข์นี้เป็น อันหนึ่ง แต่นิโรธนี้มันต้องเกิดมรรค มรรคญาณ นี้สัจจะ อริยสัจจะ สัจจะก็คือสัจจะความ โลกของเรา ว่ามรรค มรรคนี่เลี้ยงชีพชอบๆ แต่ถ้าเป็นอริยสัจนี้เลี้ยงหัวใจชอบ ถ้าหัวใจนี้เป็นตัวเกิด ตัวแก่ ตัวเจ็บ ตัวตาย ถ้าอริยสัจ สัจจะความจริงนี้เกิดขึ้น มันจะเป็นศาสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แต่เราศึกษากันด้วยทางโลกไป เราศึกษาด้วยทางโลก เห็นไหม โลก สิ่งที่เป็นทุกข์ๆ โกรทก็รังเกียจทั้งนั้นแหละ ถ้าสิ่งใดเป็นทุกข์ เราต้องสงเคราะห์สงหากัน การสงเคราะห์สงหากันด้วย ทางโลกไป ถ้าการสงเคราะห์สงหากันทางโลก แล้วเราศึกษาด้วยโลก เพราะเรามาจากโลก เรามาจาก โลกคือเราเกิดเป็นมนุษย์ เราศึกษาทางวิทยาศาสตร์มา เราศึกษาทางสังคมมา เราก็ว่าสิ่งนี้เป็น โลก

ฉะนั้น ใครมาวัดมาวาต้องให้เขาอิ่มหน้าสำราญก่อน ในธรรมขององค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าก็มี เวลาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในพระไตรปิฎก เวลาเขา ทุกข์ยากมา เขาเหนื่อยล้ามา ต้องให้เขาได้พักผ่อนก่อน ให้เขากินอาหารก่อน แล้วค่อยเทศนาว่า การให้เขาฟัง ถ้าเขาทุกข์เขายาก เขาจะไม่ฟังธรรมหรอก เห็นไหม เราจะต้องบริการเขาก่อน นี้ สงเคราะห์กันทางโลก ถ้าสงเคราะห์กันทางโลก นี่เป็นเรื่องโลกๆ ไปทั้งนั้น

พอเรื่องโลกไป สิ่งที่เป็นโลก เห็นไหม คุณทางสังคม สังคม สิ่งที่เป็นธรรมๆ ละ ถ้า เป็นธรรม ธรรมมันมาจากไหนละ ถ้าทางโลกคิดแบบโลก คนที่คิดแบบโลก ทำแบบโลก นี่ สงเคราะห์โลกๆ ถ้าสงเคราะห์โลกแบบนี้ เห็นไหม คุณ เวลาเขามาบวชกัน บวชกันก็ต้องมีอยู่ที่สุข

อยู่สบายกัน อยู่สุขสบาย เวลาคนมาบวชใหม่ใช่ไหม มาบวชทำไม? มาพักผ่อน มาบวชเพื่อพักผ่อน บวชเพื่อความสบายใจ เห็นไหม นี่คิดแบบโลกๆ ใจ

เวลาบวช บวชทำไม? บวชมาพักผ่อน พักผ่อน บวชเสร็จแล้วมันรู้ดงค์ ดงค์ออกทางโลก ดงค์ไปทางโลก ไปไหนก็ไปเป็นขบวนใช่ไหม จัดอาหารไปปักไว้ข้างหน้าใช่ไหม นี่มันไม่ได้แก้ไขอะไรเลย ถ้ารู้ดงค์อย่างนี้นะ ลูกเสือชาวบ้านเขาคิดว่าอีก ลูกเสือชาวบ้านเขาก็เดินรู้ดงค์เหมือนกัน ลูกเสือเขาก็ออกป่าเหมือนกัน แล้วเราเป็นพระ เรามาทำอะไรกันแบบนั้น ถ้าทำแบบนั้นมันก็เป็นเรื่องโลกใจ มันเป็นวัฒนธรรมเท่านั้นแหละ

วัฒนธรรม นี่ก็ภูมิไฉนะ พระบวชใหม่มา ได้ออกรู้ดงค์มานี้แหลม! ไปลุยไม้ได้อีกทั้งชีวิตเลย บวชแล้ว ได้รู้ดงค์แล้ว ไปรู้ดงค์ที่ไหน? ไปนอนตามหน้าโรงเรียน แล้วพอเข้าขึ้นมาบิณฑบาต อาหารก็พร้อมหมดเลย เขาไปบริการไว้หมดแล้ว นี่สิ่งนี้มันทำแบบประเพณี แบบโลกๆ เพราะโลกเขาศึกษา เห็นไหม บอกว่า พระออกรู้ดงค์ นี่ก็รู้ดงค์กัน รู้ดงค์กันไป นี่ทำแบบโลกๆ ถ้าแบบโลกๆ นะ การสงเคราะห์โลก หลวงตาท่านก็ทำ แต่ก่อนที่หลวงตาท่านจะสงเคราะห์โลก ท่านสงเคราะห์ธรรมก่อน

การสงเคราะห์ธรรมของหลวงตานะ เวลาท่านแสวงหาธรรมของท่าน เวลาท่านออกรู้ดงค์ของท่าน ท่านบอกว่าไปหาอยู่บ้านน้อยๆ บ้านเล็กๆ ถ้าบ้านใหญ่ๆ เขามากวน เขามากวนเวลาบ้านใหญ่ๆ นะ เขาใส่บาตร ทุกคนเวลาเห็นพระมา ทุกคนมีความร้อนใจ ก็อยากจะฟังธรรมจากพระ ให้พระแสดงธรรมให้ฟัง นี่เขามากวนๆ แม้แต่เขามาฟัง เขาก็มากวน หาบ้านน้อยๆ ๒-๓ หลังคาเรือน พอเขาใส่บาตรเท่านั้นแหละ

นี่คนที่สงเคราะห์ธรรม เพราะสงเคราะห์ธรรมอย่างนี้ก็เลิศมันหัวไหน แต่ถ้าสงเคราะห์โลก คูสิ เวลาออกรู้ดงค์กันไปก็ไปเป็นขบวนเลยนะ มีคริวไปปักอยู่ข้างหน้าใช่ไหม เข้าขึ้นมาก็พร้อมหมดเลย ก็เลิศมันตัวใหญ่ๆ นะ นี่ไปสงเคราะห์ก็เลิศอย่างไร สงเคราะห์โลกอย่างไร สงเคราะห์ก็เลิศก็บอกว่า นี่มันไม่มีความวิตกกังวลอะไรเลย มีแต่ความสุข มารู้ดงค์ มารู้ดงค์ก็เปลี่ยนบรรยากาศ อยู่วัดมันน่าเบื่อ ออกมาเปลี่ยนบรรยากาศ พอเปลี่ยนบรรยากาศ เข้าขึ้นมาอาหารการกินก็มาพร้อมไปหมดแหละ นี่ก็เลิศมันก็ตัวอ้วนๆ

เวลาปฏิบัตินะ บอกออกรู้ดงค์ รู้ดงค์เพื่อให้ก็เลิศตัวใหญ่ๆ จะได้ไปไม่ได้ว่าฉันไปรู้ดงค์มา แต่เวลาหลวงตาท่านออกรู้ดงค์ของท่าน ครูบาอาจารย์เราออกรู้ดงค์ของเราะ นี่ไปป่าไปเขา

ถ้าพูดถึงเวลาเราวิตกกังวล เข้าขึ้นมาเราจะบิณฑบาตที่ไหน เข้าขึ้นมาเราจะมีกินไหม? เราไม่มีกินเห็นไหม นี่เวลาเราขัดสน เราขัดสนในปัจจุบัน ๔ กิโลเมตรก็ขัดสนไปด้วย แต่ถ้าเราสมบุญบริบูรณ์ในปัจจุบันเครื่องอาศัย กิโลเมตรนอนอยู่ในใจ มันนอนตีแปลงเลย นี่กิโลเมตรตัวอ้วนๆ เลย แล้วมีทิวภูมิมานะ ทิวภูมิมานะบอกว่าฉันเป็นพระปฏิบัติ ฉันทำมาทุกอย่าง ฉันรุ่งดงก์มาหมดแล้ว ฉันผ่านป่ามาแล้ว นี่เข้าป่าไป เดินออกจากป่ามา โอ๊ย! เป็นพระอรหันต์แล้ว

ฉะนั้น เวลาพวกเดินป่า พวกรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาก็เดินตระเวนป่าอยู่ทั้งวันนะ แล้วเขาแบกปืนไล่ตระเวน ออกจากป่ามาไม่เห็นเป็นพระอรหันต์เลย ทำไมพระไปเดินมามารอบหนึ่งเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาได้อย่างไรละ นี่มันสงเคราะห์กิเลส ถ้ามันสงเคราะห์กิเลส มันไม่ได้สงเคราะห์กรรม

เวลาหลวงตาท่านจะสงเคราะห์กรรม ท่านสงเคราะห์โลกนะ ดูหลวงตาสงเคราะห์โลกสิ ทำแบบโลกๆ สงเคราะห์โลกนี้แบบโลก แต่เพราะท่านสงเคราะห์กรรมมาก่อน เวลาท่านบอกว่าท่านออกมาโครงการช่วยชาติ ใครๆ ก็จะเห็นแต่จำนวนทอง ๑๓ ตัน ใครๆ ก็จะเห็นแต่เงินในธนาคารชาติ ท่านบอกว่า “อันนั้นมันเป็นวัตถุ เราออกมาสงเคราะห์โลกเพื่อต้องการให้กรรมได้แสดงออก” แล้วกรรมได้แสดงออก หลวงตาเทศน์เกือบทั่วประเทศไทย เว้นไว้ภาคใต้ที่ไม่ค่อยได้ไป เทศน์ทั่วประเทศไทยให้ประชาชนได้ฟังกรรม

สังกรรม เห็นไหม สังกรรมอันนี้มันสะท้อนหัวใจ สังกรรมนี้มันเกิดมาจากไหนล่ะ? เกิดเพราะท่านสงเคราะห์กรรมก่อน เพราะสงเคราะห์กรรม เห็นไหม สงเคราะห์กรรมของท่าน เวลาท่านออกธาตุคักของท่าน ท่านปฏิบัติของท่านอยู่ในป่าในเขา มันอัศจรรย์ขาดแคลนไปทั้งนั้นแหละ เวลาหลวงตาท่านประพาศปฏิบัติกันนั้น ก็บอกท่านไม่ได้ชี้เล็บของหลวงปู่มัน หลวงปู่มันอยู่ป่าอยู่เขา มันจะเอาอะไรมา เห็นไหม เวลามองทางโลกนี้เขาว่าเศษคน มองทางโลกนะ “เศษคน” แต่ทำไมเทวดา อินทร์ พรหมบูชาท่านขนาดนั้น เพราะท่านสงเคราะห์กรรมในใจของท่าน ถ้าท่านสงเคราะห์กรรมในใจของท่าน แล้วท่านวางแนวทางไว้ เห็นไหม

คูลี เวลาหลวงปู่ลี วัดอโศการาม ไปเยี่ยมหลวงปู่มัน หลวงปู่มันท่านให้หลวงตาไปสร้างกุฏิเอาไว้ในป่าลึกเลย บอกว่าหลวงปู่ลีท่านอยู่ในเมืองมา ท่านอยู่สมุทรปราการ นี่ให้ไปอยู่ในป่าให้อยู่ในป่าเพราะอะไร เพราะเวลาหลวงปู่ลีท่านอยู่เมืองจันทมา ท่านก็ไปสงเคราะห์ “ท่านพ่อลีๆ”

ท่านไปยก เห็นไหม เพราะอะไร เพราะกองทัพธรรมมาถึงโคราช แล้วนายอำเภอ เจ้าคณะ หรือผู้ว่าฯ นิมนต์ท่านไปเมืองจันทร์ ไปเมืองจันทร์เพราะอะไร เพราะประชาชนสมัยนั้นมันเป็นเรื่อง โลกๆ เห็นไหม มีแต่โจรผู้ร้าย มีแต่การแย่งชิงกัน มีแต่การเอาไรต์เอาเปรียบกัน นี่สงเคราะห์โลก สงเคราะห์โลกกันอย่างนั้น เอาไปแจกเท่าไรก็ไม่พอ แต่เอาหลวงปู่ที่ท่านไปเมืองจันทร์ ท่านไปเผยแผ่ธรรม “ท่านพ่อลี ท่านพ่อลี” พอท่านพ่อลีท่านเผยแผ่ทางเมืองจันทร์ ทางระยอง กลับมาถึง สมุทรปราการ นี่ท่านมาสงเคราะห์โลกเพราะอะไรละ

เพราะหลวงปู่ท่านมาเอาหลวงปู่จากวัดบรมนิวาสขึ้นไปเชียงใหม่เอง นี่มาเอาท่านลี ขึ้นไปเชียงใหม่ ไปสงเคราะห์ธรรมกันก่อน ถ้าสงเคราะห์ธรรม ธรรมมันไม่เกิดขึ้นมาจะเอาอะไร ไปสงเคราะห์โลก ถ้าสงเคราะห์โลก มันก็ลำบากเพราะรัก ลำบากเพราะชัง ลำบากเพราะพรรคพวกอยู่นั่นละ มันสงเคราะห์ไปไหนละ

ถ้ามันสงเคราะห์ธรรม เห็นไหม เวลาหลวงปู่ไปเยี่ยมหลวงปู่มัน หลวงปู่มันบอกให้ หลวงตาไปสร้างกุฏิ ไปสร้างเพิงพักเอาไว้ในป่า บอกว่าหลวงปู่ที่ท่านอยู่เมืองมา ท่านสงเคราะห์ โลกมา ให้ท่านได้พัฒนาของท่าน ได้พักผ่อนของท่าน นี่หลวงตาท่านไปทำของท่าน

ถ้าสงเคราะห์ธรรมมาแล้วสงเคราะห์โลกมันก็เป็นประโยชน์ ถ้ามันไม่มีธรรมในหัวใจ จะเอาอะไรไปสงเคราะห์โลกละ สงเคราะห์โลกมันก็เป็นเรื่องโลกไปทั้งนั้นแหละ ถ้าสงเคราะห์ ธรรม เห็นไหม เวลาออกไปออกเขา มันไปบีบคั้นกิเลสใจ มันทั้งขาดแคลนไปทุกอย่างแหละ ไป อยู่ในป่าในเขา แม้แต่เทียนไข แม้แต่สิ่งต่างๆ เราก็ต้องจุดไฟ พอเก็บของเสร็จต้องรีบดับเลย เพราะมันไม่มีใครแบกไปหรอก ของใช้ของสอยมันไม่มีหรอก

สัตว์ป่ามันอยู่ในป่าของมันนะ มันดำรงชีวิตในป่าของมันเป็นสัตว์ป่า เราเป็นคน เราเป็น คนที่เจริญแล้ว อยู่ทางโลกอุดมสมบูรณ์ทั้งนั้นแหละ ทำไมต้องแบกบริวารเข้ามาในป่า...เข้ามาใน ป่าเพราะจะไปบีบคั้นหัวใจใจ ไม่ให้มันพองโตขึ้นมาไง ถ้าจะบีบคั้นหัวใจไม่ให้พองโตขึ้นมา นี่ สงเคราะห์ธรรมๆ สงเคราะห์ธรรมเกิดในที่อึดคัดขาดแคลน อึดคัดขาดแคลนเพราะอะไร ขาด แคลนเพราะกิเลสมันดิ้นรน “ทำไมต้องมาอยู่ที่นี่ อยู่วัดอยู่วาห้องแอร์ก็เปิดได้ อาหารการกิน กิน ใต้อะกินทั้งนั้นแหละ เราทำไมต้องมาทุกข์มายาก อู๊ย! เป็นคนทุกข์คนจนมาอยู่ในป่าในเขาไม่มีจะ กิน กลับไปหูลามน้ำแดงดีกว่า”

นี่มันคิดอย่างนั้นมันจะสงเคราะห์กิเลสแล้วนะ แต่ถ้าบีบคั้นมันๆ บีบคั้นด้วยกรรมวินัย ถ้าบีบคั้นด้วยกรรมวินัย บีบคั้นขึ้นมาให้มันปล่อยวางอันนั้นให้ได้ ถ้าปล่อยวาง สัตว์ป่ามันอยู่ในป่าตั้งแต่มันเกิดมา เผ่าพันธุ์ของมันเจริญขนาดไหน ทำไมมันอยู่ของมันได้ เราเป็นคน เราว่าเราเป็นผู้ฉลาด ทำไมเราดำรงชีพอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าดำรงชีพอย่างนี้ไม่ได้ กิเลสมันจะไปอยู่โลก อยู่กับความฟุ้งเพื่อห่อหุ้ม นี่บีบคั้นมันขึ้นมา พอบีบคั้นขึ้นมา ถ้าจิตมันสงบได้ “สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี” จิตสงบมันสุขโดยไม่เจือด้วยอามิส

เห็นไหม คุณติ สงเคราะห์โลก คุณแลร์รักษากันนี้อามิสทั้งนั้นแหละ ช่วยเหลือเจือจางกันเป็นอามิสทั้งนั้นแหละ แต่ถ้ามันสุขสงบเข้ามาในใจด้วยอะไร ด้วยอะไร? ด้วยคุณธรรมไง ด้วยคุณธรรม ด้วยศีล สมาธิ ปัญญา โดยศีล ศีลเป็นความปกติของใจ ถ้าศีลมันไม่ปกตินะ ไปอยู่ในป่าในเขา กลางค้ำกลางคิ่นขึ้นมาะ เราก็ก้าวภูตผีปีศาจไซ้ไหม แล้วเสียงเสือกคำรามขึ้นมา เสือร้องขึ้นมา แล้วเราผิดศีลนะ คนผิดศีลคือคนไม่สะอาด พอคนไม่สะอาดมันก็มีนิเวศธรรมอยู่แล้ว แต่ถ้าศีลมันสะอาดบริสุทธิ์นะ ถ้าเรามีเวรมีกรรมต่อกัน เชิญตามสบาย

ถ้าไม่มีเวรกรรมต่อกันนะ สรรพสัตว์ไซ้ไหม สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น เขาก็อยู่ของเสือ เสือก็อยู่ของเสือ ผีก็อยู่ของผี พระจีโรค ไอ้พระจี้กัถ์ก็อยู่แบบพระที่มันวิตกกังวล ไอ้พระกัถ์ก็อยู่แบบพระกัถ์ไป แต่เขาบอกพุทโธๆ ขึ้นไป ไอ้พระกัถ์ก็อยู่กับพุทโธ อยู่กับพุทโธ อยู่กับพุทโธขึ้นมา มันมีพุทโธขึ้นมาในหัวใจ มันก็เริ่มมีที่พึ่ง เห็นไหม พุทโธ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ถ้ามันเบิกบาน มันขึ้นบานอยู่ในใจ มันไปกัถ์ที่ไหนละ ผีมันอยู่ที่ไหน ผี เพราะมันส่งออกไปรับรู้ว่ามี ผี มันคิดเรื่องผี มันก็มีผี ไม่คิดเรื่องผี ผีมันก็ไม่มี จะคิดเรื่องผีก็คิดเรื่องพุทโธซะ

ถ้ากัถ์สัตว์นั้น สัตว์มันก็หาอยู่หากินของมัน เข้าขึ้นมาจะบิณฑบาตกับสัตว์ นี่ถ้าสัตว์มันไล่บาตรได้จะบิณฑบาตกับมัน เราจะบิณฑบาต เข้าขึ้นมาเราจะหาปัจจัยเครื่องอาศัยของเรา นี่มันสงเคราะห์ เห็นไหม กิเลสที่มันตัวอ้วนๆ เวลาเราอยู่ในป่าในเขามันอึดคักขาดแคลนไปหมด อึดคักขาดแคลนคืออึดคักขาดแคลนเพื่อคุณธรรมไง คุณธรรมจะบีบคั้นไม่ให้กิเลสมันห่อหุ้มใจ

ถ้ากิเลสมันไม่ห่อหุ้มขึ้นมา เห็นไหม นี่สงเคราะห์กรรมก่อน ถ้ามีคุณธรรมขึ้นมา ถ้าจิตสงบ สงบอย่างไร แล้วถ้าเกิดใช้ปัญญา ถ้าอยู่กับโลก เห็นไหม พอปัญญามันเกิด พอจิตสงบเกิดขึ้นมันก็มีฤทธิ์มีเดช นี้คุณวิเศษเกิดแล้ว เข้ามานสมาบัติ มีอภิญญา รู้วาระจิต รู้อะไร...รู้วาระ

จิต โทศัพทเขาก็รู้ เครื่องจับเท็จเขาก็มี เหาะเหินดินฟ้า เครื่องบินก็มี เครื่องร่อนเยอะเยาะไปหมด มันไม่มีอะไรแปลกประหลาดเลย แต่ไอ้ที่รู้จักตัวเองนะมันแปลกประหลาด

ตัวเองรู้แต่เรื่องคนอื่นหมด แต่ตัวเองไม่เคยเห็นตัวเอง ถ้าเคยเห็นตัวเอง ถ้าจิตสงบขึ้นมา มันจะเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรมได้อย่างไร ถ้าเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรม ได้อย่างไร ปัญญา มันเกิดอย่างไร

นี่ไง เขาบอกว่าศาสนาพุทธเป็นทุกขนิยามๆ ทุกขนิยามแล้วจะสงเคราะห์กันทางโลกใช้ไหม ถ้าทุกขขึ้นมา เราก็จะเอามาปดอบประโลมกันใช้ไหม เอามาเจือจางกันให้มันมีความร่มเย็นเป็นสุขใช้ไหม แล้วมันจะร่มเย็นเป็นสุขไปไหนล่ะ กินเข้ามาแล้วก็ถ่ายหมด กินเข้ามาแล้วเดี๋ยวก็ต้องหามาอีก แล้วมันจะหากันที่ไหน มันถึงจะจบจะสิ้น

แต่ถ้ามันเป็นธรรมขึ้นมา เห็นไหม นี่สงเคราะห์โลก มันก็เป็นเรื่องโลกๆ แต่ถ้าสงเคราะห์โลกมันก็ต้องมีคุณธรรมก่อน ถ้ามีคุณธรรม เราควรไม่ควรที่จะให้เขา ถ้าให้เขาแล้วเขารู้จักเอาไปใช้ประโยชน์กับเขา มันก็เป็นประโยชน์กับเขา ถ้าให้เขาแล้ว ให้เขาแล้วถมไม่เต็ม ถมเท่าไรก็ไม่เต็ม จะขนมาจากไหน ถมให้เขา เขาทำมาหากินไม่เป็น งอมืองอเท้า แล้วก็จะไปส่งเสริมกันแล้วเมื่อไหร่มันจะจบ ให้ปัญญาเขา เขายืนตัวของเขาก็ได้ เขาใช้ปัญญาของเขาก็ได้ เขาหาอยู่หากินของเขาได้ เราสงเคราะห์เขา ให้เขาเป็นคนขึ้นมา ให้เขามีปัญญาขึ้นมา ให้เขาเป็นเทวดาขึ้นมา ให้เขามีภูมิปัญญาขึ้นมา ไม่ใช่จะไปสงเคราะห์เขาแล้วให้มันนอนจมอยู่นั่น แล้วก็ไปบอกว่า “ฉันเป็นคนประเสริฐ ฉันสงเคราะห์โลก”...มันเหยียบย่ำโลก! มันทำให้โลกตกต่ำอยู่อย่างนั้น เพราะมันไม่มีปัญญาไง

แต่ถ้ามีปัญญาขึ้นมา เห็นไหม คุณติ หลวงปู่มั่นท่านปฏิบัติของท่านมา หลวงตา เวลาท่านออกธุดงค์ของท่าน นี่ธุดงค์แท้ๆ นะ ไม่ใช่ธุดงค์จัดฉาก ไม่ใช่ธุดงค์เพื่อศักยภาพเพื่อจะเอาชื่อเสียงนะ ที่ว่าพระธุดงค์มีชื่อเสียงๆ เอาชื่อเสียงมาที่ไหน มันดูคง มันดันผ่านคงออกไป มันไม่ใช่แสวงหา ไม่ใช่ไปแสวงหาหัวใจของตัวเอง ไม่ใช่ไปแสวงหาคุณธรรม

ถ้าไปแสวงหาคุณธรรม เขาหาความสงบของใจเข้ามา ถ้าใจมันสงบเข้ามา นี่ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ถ้าผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้รู้ทำอะไร จะเอาผู้รู้ไปทำอะไรกัน นี่ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ถ้ามันสงบขึ้นมาแล้วมีปัญญาใช้ไหม จะอยากรู้เรื่องคนอื่นใช้ไหม นี่ถ้าผู้รู้ ผู้รู้ย้อนทวนกระแสกลับมาพิจารณา พิจารณาอะไร พิจารณาดี เวลากิเลสมันฟุ้งซ่าน เวลาอยู่ในป่าในเขา ถ้ามันทุกขมันยาก

ไปหมด มันวิตกกังวลไปหมด นี่มันคืออะไร เวลามันสงบเข้ามา คนคนเดียวกัน หัวใจดวงเดียวกัน
ทำไมเวลามันร่าร้อน มันร่าร้อนขนาดนี้ เวลามันสงบขึ้นมา มันสงบขึ้นมาได้เพราะเหตุใด

ถ้าสงบขึ้นมาแล้ว นี่ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าจิตสงบแล้วให้ออกใช้
ปัญญา แล้วปัญญาจะเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ปัญญามองเข้าไปก็มีแต่ต้นไม้ มีแต่สัตว์ มีแต่ป่าเขา
แล้วปัญญามันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ปัญญาต้องเกิดขึ้นมาจากพระไตรปิฎก ปัญญาที่ค้นคว้าจาก
ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า...อันนั้นมันสัญญาทั้งหมดแหละ สัญญาเพราะอะไร
เพราะเป็นธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แต่ถ้าปัญญาของเราจะเกิดละ ถ้าจิตสงบแล้ว จิตสงบนะ รสของธรรมชนะซึ่งรสทั้งปวง
จิตที่มันฟุ้งซ่านมันก็ทุกข์ยากขนาดนี้ นี่อริยสัง ความทุกข์มันเป็นแบบนี้ แล้วความทุกข์ เวลาจิต
สงบเข้ามาแล้วความทุกข์มันหายไปไหน ถ้าความทุกข์มันหายไป หายไปเพราะอะไร หายไป
เพราะมีสติปัญญาดูแลรักษาใจดวงนี้ ใจดวงนี้สงบขึ้นมาแล้ว ถ้าสงบแล้วออกฝึกหัดใช้ปัญญา มัน
จะเกิดภาวนามยปัญญา ปัญญาที่เกิดจากสังขาร ปัญญาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้
ธรรมที่โคนต้นโพธิ์

ถ้าจิตใจของเรา เราพิจารณาอย่างนี้ นี่สังเคราะห์ธรรมๆ มันสังเคราะห์อย่างนี้ สังเคราะห์
ในหัวใจเรา สังเคราะห์เพื่อประโยชน์กับเรา สังเคราะห์เพื่ออริยทรัพย์ในใจของเรา ไม่ใช่ไป
สังเคราะห์คนอื่น นี่ส่งออกไป ห่วงเขานะ เขาไปอยู่ในป่า พระบวชใหม่เข้าป่านะ แหม! รักแม่
อยากจะไปดูแลแม่ เวลามันไม่ได้บวช มันอยู่กับแม่มัน มันไม่เคยดูแลแม่มันเลย ตอนไม่ได้บวช
นะ ทิ้งแม่ไว้ที่บ้าน มันไปเที่ยวทั้งวันเลย พอมันบวชขึ้นมาแล้วคิดถึงแม่ คิดถึงแม่

นี่กิเลสมันส่งออกไป ตัวเองอยู่ในป่า เอ็งจะมาเอาตัวเอ็งอยู่ที่นี่ เอ็งจะเอาความดีของเอ็งอยู่นี่
ไปคิดถึงใคร ถ้าคิดถึงใคร อริยสังมันเกิดที่ไหน นี่มันส่งออกทั้งนั้นแหละ แต่ถ้าจิตมันสงบเข้ามา
คิดถึงแม่ เอ็งทำอะไรให้แม่เอ็ง เอ็งจะทำประโยชน์อะไรให้แม่เอ็งละ ถ้าทำประโยชน์อะไร เห็น
ไหม นี่เวลาบวช เอาเลือดเนื้อเชื้อไขของเรามาบวชในศาสนา นี่ไขของแม่ น้ำสเปิร์มของพ่อ นี่
เลือดเนื้อเชื้อไขมาเกิดเป็นเรา นี่เลือดเนื้อเชื้อไขมาค้าศาสนา แล้วเลือดเนื้อเชื้อไขกำลังจะทำ
คุณประโยชน์ ทำคุณประโยชน์คือจะเปิดใจขึ้นมา

ถ้ามันเปิดใจขึ้นมา เห็นไหม นี่พ่อแม่ได้ ๑๖ กัป พ่อแม่ได้บุญกุศลจากนี้ไง นี่โพธิ์ คำโพธิ์
เอาลูกไปค้าโพธิ์ไว้ ถ้าลูกเป็นต้นโพธิ์ขึ้นมา พ่อแม่จะได้บุญกุศลขนาดไหน แต่นี่ว่าคิดถึงแม่

คิดถึงแม่...มันจะไปกินนมนะ แต่ถ้ามันมีปัญญาของมันขึ้นมา มันจะมีประโยชน์ของมันขึ้นมา ปัญหามันจะเกิดของมันขึ้นมา ถ้าปัญหามันเกิดขึ้นมา มันจะเกิดภาวนามยปัญญา ถ้าเกิดภาวนามยปัญญา เห็นใหม่ นี่สงเคราะห์กรรม

เราจะสงเคราะห์กรรมก่อน ถ้าคนที่มีคุณธรรม ถ้าเป็นกรรม หลวงตาท่านสงเคราะห์กรรม ในหัวใจของท่าน ๕ ปี ท่านประพฤติปฏิบัติอยู่ จนวันสุดท้ายที่วัดดอยธรรมเจดีย์ เห็นใหม่ ท่านสงเคราะห์กรรมในใจของท่านแล้ว ท่านถึงออกมาสงเคราะห์โลก แล้วพอเวลาสงเคราะห์ขึ้นมา บุรุษคนหนึ่งสามารถนำพาประเทศประเทศหนึ่งให้พลิกขึ้นมาได้ จากประเทศประเทศหนึ่งที่มีวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทุกคนมีแต่ความทุกข์ ทุกคนมีแต่ความจนตรอก ทุกคนไม่มีทางออก แต่มีบุคคลคนหนึ่งที่จิตใจผ่องแผ้วบอกว่า “เราจะช่วย เราจะช่วย เราจะนำพาชาตินี้ให้พ้นจากวิกฤติ” นี้ถ้าหัวใจเป็นกรรม มันไม่ตื่นเต้น ไม่หวั่นไหวไปกับวิกฤติการณ์ของโลก เพราะอะไร เพราะท่านสงเคราะห์กรรมในใจของท่าน

ถ้าหัวใจมันไม่มีคุณธรรม ถ้าโลกมันวิกฤติใช้ใหม่ ในวิกฤตินั้นมีโอกาส เราจะช่วยวิกฤตินั้น แล้วก็แสวงหาผลประโยชน์นั้น เพราะจิตใจมันมีกิเลส จิตใจมันสงเคราะห์โลก สงเคราะห์ตัวมันก่อน มันไม่มีคุณธรรมในหัวใจของมัน ถ้ามันมีคุณธรรมในหัวใจของมันนะ มันสงเคราะห์กรรมในใจของมันแล้ว สิ่งนั้นมันเป็นกาดเคน ของกาด ของเคน ของทิ้งมันจะมีประโยชน์อะไร ขึ้นมากับคุณธรรมในหัวใจนั้น

คุณธรรมในหัวใจมันมีค่ามากนะ ถ้าคุณธรรมในหัวใจมันมีคุณค่าขนาดนั้นแล้ว นี่สงเคราะห์กรรมขึ้นมาในใจแล้ว ถ้าการสงเคราะห์โลกนั้นก็เป็นที่สะอาดบริสุทธิ์ การสงเคราะห์โลกนั้นมันก็เป็นกรรม

ฉะนั้น เวลาเราศึกษาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยกิเลสตัณหาความทะยานอยาก เห็นใหม่ นี่จะสงเคราะห์โลก จะช่วยเหลือเจือจานโลก...เอ็งช่วยตัวเองเถอะ ตัวเองนี่เอาใจให้พ้นได้ ถ้ารู้จักเอาใจของตัวเองได้ล่ะ ครูบาอาจารย์ที่ท่านมีคุณธรรมในใจ การที่จะชำระล้างกิเลสแต่ละขั้นแต่ละตอนในใจ กิเลส แก่นของกิเลส เห็นใหม่ ภูเขาเลากา ภูเขาขนาดไหน เขาจะทำรถไฟความเร็วสูง เขาเจาะทะลุไปทั้งนั้นแหละ เขาขุดอุโมงค์ไปได้ทั้งนั้นแหละ ถ้าเขาจะระเบิดทิ้งก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมทางเศรษฐกิจ

แต่ไอ้กิเลส สิ่งที่เป็นนามธรรม ไอ้เรื่องความวิตกกังวล ไอ้เรื่องบีบคั้นในใจ ไอ้เรื่องสิ่งที่เกิดคับๆ ในใจ ทำอย่างไรก็ไม่สูญหายไปหรอก มันเกิดกับใจ ในเมื่อมีหัวใจอยู่ ใจเป็นนามธรรม สิ่งที่มีความคิดก็เป็นนามธรรม แล้วจะเอาอะไรไปต่อสู้กับมันล่ะ จะเอาอะไรไปกลั่นกรองมาล่ะ มันก็มีมรรค มันมีสังขารขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้ามันทำอย่างนี้ แก่นของกิเลส เราต้องมีสติปัญญาเข้าไปแก้ไขของเรา

ถ้าแก้ไขของเรานะ นี่เราสังเคราะห์กรรมในใจเราแล้วนะ ผู้ที่เหนือโลก ธรรมะเหนือโลก เพราะมันทิ้งโลกไปแล้วมันเหนือโลก มันถึงกลับมาสังเคราะห์โลกด้วยความเป็นธรรม แต่ถ้าจิตใจเรามีกิเลสนะ คำว่า “สังเคราะห์โลก” อย่างนี้อังนะ อังไม่ได้ เพราะว่าในเมื่อกิเลสในใจยังมีความผูกพันอยู่ ในใจยังมีความรักความชังอยู่ อย่างมาสังเคราะห์โลก ถ้าสังเคราะห์โลกนี้สังเคราะห์ด้วยความลำเอียง มันไม่เป็นความจริงหรอก แต่ถ้าใจเป็นธรรมแล้วนะ สังเคราะห์ด้วยสังขารสังเคราะห์ด้วยความเสมอภาค มันถึงสังเคราะห์แล้วมีความร่มเย็น

นี่เราศึกษาของเรา เราเป็นชาวพุทธ เรานับถือพุทธศาสนา เราศึกษาของเรา แล้วรักษาใจของเราให้เป็นคุณธรรมขึ้นมา แล้วเราทำเพื่อประโยชน์เราและประโยชน์ท่าน ถ้าประโยชน์เราทำไม่ได้ ประโยชน์ท่านไม่สมบูรณ์หรอก ถ้าประโยชน์เราสมบูรณ์ ประโยชน์คนอื่นก็จะสมบูรณ์ ประโยชน์ของโลกก็จะสมบูรณ์ เอวัง